

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3427/2022
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Кнежевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Иво Лола Рибар“ са седиштем у Новом Саду, коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2176/22 од 18.05.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2176/22 од 18.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2176/22 од 18.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 232/2022 од 29.03.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име неисплаћене увећане зараде за период од јануара 2019. године до фебруара 2021. године износ од 149.389,40 динара са законском затезном каматом почев од 11.03.2022. године, као наредног дана од дана вештачења па до исплате и обрачунату законску затезну камату од доспелости сваког појединачног месечног износа од дана вештачења 10.03.2021. године у износу од 27.072,19 динара у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену на исплату законске затезне камате на износ главнице од траженог дана 10.03.2022. године као дана вештачења до досуђеног дана 11.03.2022. године, као наредног дана од дана вештачења, односно за један дан. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.108,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2176/22 од 18.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 232/22 од 29.03.2022. године у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је исплата на име увећане плате за рад са ученицима са посебним потребама. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.02.2022. године, а побијана вредност предмета спора је 149.389,00 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом побија не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић